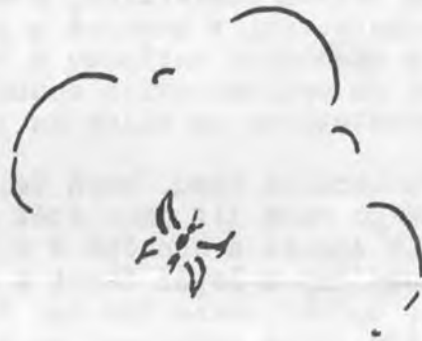

ČASOPIS ČESKÝCH A SLOVENSKÝCH SKAUTŮ A SKAUTEK V ZAHRA NIČÍ Č. 61

Chcem věrni zůstat Také dál

Calif. IV. 1980

VELENKA

10. 6. 1980

Má lepší část bude vynesena
nad hvězdy. Zde budu žít dál
ve svém díle.

Ovid: Metamorphoseon XV.

Redakční kruh: V. Balejka, Dr. J. Kolominsky, Dr. V. Fanderlik, L. Rozsypal

Adresa redakce: STOPA, 3133 Shipway Ave Long Beach California 90808

V EUROPE: SKAUTED, Tolhuis 2022, 6537 LW Nijmegen, Nederland

VELENKA FANDERLIKOVÁ

10 Marca 1980.

V plné práci na svých obrazech den po svých narozeninách usnula a již se nevbudila.

Narozena ve Dvoru Králové 1914, vyrostla ve Skalici na Slovensku kde její otec byl ředitelem obchodní školy. Absolvovala paedagogickou akademii na Universitě v Bratislavě a učila v Osuském a Skalici na Slovensku a potom na českých doplnovacích školách ve Francii v Pas de Calais. Tam ji zastihla válka, s uprchlíky se dostala do jižní Francie a do Anglie, kde se vdala za Veleno Fanderlika, který tam sloužil v Československé armádě. Leta bombardování v Londýně a práce na české škole ve Shropshire. Tam oblékla skautskou uniformu a vedla dívčí oddíl a zastupovala naše skautky všude na mezinárodních schůzích po boku Velenové, který byl našim reprezentantem za války na provisorním světovém výboru.

Teprve v r 1947 se vrací Fanderlici domů, když Velenova funkce u Norimberského Soudu skončila ale po roce již jsou opět uprchlíky v táborech v Německu a za rok na to v Anglii a konečně v r 1952 odcházejí do Kanady "začít znova". Těžké začátky a lepší život v Trailu, B.C. přinesl konečně trochu slunka do uprchlického života. Velenka se věnuje malování a socialní práci a nalézá pevné zakotvení ve víře.

Je dobře známá v Kanadě a hlavně v Britské Kolumbii jako malířka která zachytila duchovní podstatu věcí. Studuje umění spolu s Velenem v San Franciscu a potom na letních školách v Banff / Alberta /

Její laskavá povaha jí získala mnoho skutečných přátel, kteří k ní cítili lásku a obdiv.

Odchází do neznáma nad hvězdy jak napsal Ovid, a bude žít dál ve svém uměleckém díle. Nemáme důvodu ji litovat a nemáme práva být smutní. Máme jen jednu povinnost. Nikdy jí nezapomenout

VELEN

SKAUTSKÁ SKUPINA V LOS ANGELES A REDAKCIA STOPY, VYSLOVJÚ BRATOVÍ
VELENOVI ÚPRIMNÚ SÚSTRASŤ.

T R I C E T L E T S T O P Y .

Velen

Zdáse to skoro neuvěřitelné a přece je tomu tak. Letos na jaře je tomu třicet let, co začala vycházet STOPA a přežila to až dodnes.

V lednu 1949, když ještě většina našich skautů byla v uprchlických táborech v Německu jsme začali jaksi nepravidelně rozesílat po táborech oběžník který vycházel v Ambergu, v Německu, kde bylo centrum IRO / International Refugee Organization/. Pochopitelně, že jsme ty oběžníky psali průklepem na stroji. Tehdy přišel do Německa také Ota Jelinek, kdysi ředitel Skautské Edice Junáka a ten oběžníky rozepisoval a přišel na název : Skautskou Stopou. Snad jen první dva vyšly pod tímto názvem, pozdější již měly hlavičky "Skautská Stopa" a pak pouze STOPA .

V Amberce vyšlo pět čísel, ale jen jedno z 28 května máme v našem Archivu.

Na podzim 1949 vyšlo další číslo již v Londýně, kam jsem se v letě přestěhoval . Mělo šest stran a bylo to vlastně Vánoční číslo.

Další vyšla o čtyřech stránkách v unoru 1950 a dlší o dvou stránkách o vánocích 1950.

V roce 1951 začala STOPA vycházet v Toronto / v Kanadě/ . První číslo vyšlo o vánocích a v r 1952 vyšla čtyři čísla / unor, květen srpen a listopad/. V roce 1953 vyšlo číslo 5, 6, 7 - 8 a v roce 1954 vyšlo číslo 9 a potom 10.

Potom se stopa STOPY strácí. Roveři vydávali mezi tím jakýsi psaný časopis, či památník KRUIHY, které kolovaly a vracely se k bru Lobpreisovi v Kalifornii. Nevím, kao všechno přispíval, ale byla to jistě literární "revue" vysoké úrovně. Bohužel její dráha se zpomalovala a také ubývalo spisovatelů a ilustrátorů . Doufám, že všechna čísla jsou zachována někde v Lobpreisově archivu. Celkem jich bylo asi dvanáct. Kruhy kolovaly nepravidelně, s počátky čtvrtletně, později pomaleji.

V r. 1958 STOPA se opět objevuje v krásném vydání s ilustracemi lithografovaná v polovičním formátě tedy 5 x 8 in / 13 x 20 cm / . v San Diego v Kalifornii. Vyšlo celkem deset čísel : Podzim 1958, zima 1958, a v r 1959 jaro, leto, podzim a zima/ č 6/ a v r 1960 vyšla čísla: 7,8,9 10.

Teprve v r 1963 se opět objevuje STOPA v San Diego kdy vyšlo číslo 1,2,3,4, v r 1964 čísla 5,6,7,8, a v r 1965 čísla 9,10,11, 12.

Rok na to se "vydavatelstvo" přesunulo do Chicaga, kde se o STOPU stará br, Jiráek. V r. 1966 vyšlo číslo 13, v r. 1967 číslo 14 v březnu, a do konce roku čísla 15,16, 17 které bylo vánoční. V r 1968 již pokračuje STOPA pravidelně čísla : 18,19, 20, 21. 22, a v r 1969 další čísla 23 a 24. Chicagská STOPa je krásně lithografovaná s obrázky a čistým tiskem. Nepřekonala, ovšem svou úpravou malý formát z let 1958 - 59.

V říjnu 1970 převzali vydávání STOPY Roveři v Los Angeles kde až dodnes STOPA pravidelně vychází. Od roku 1966 se stává STOPa jednak jakýmsi zpravodajem přinášejícím zprávy o činnosti oddílů jednak v Americe a pak i v Evropě, jednak přináší spíše výchovné články a články určené pro vůdce a činovníky. Informuje také o historii našeho skautingu doma a o současných událostech v Československu , pokud se týkají skautingu a mládeže.

Pro sběratele snad stačí dodat, že STOPA vychází od té doby, tedy posledních deset let, pravidelně 4x do roka a celkem vyšla tato čísla:

1970: č 25, 1971 č: 26,27,28,29, 1972 č: 30,31,32,33, 1973 č 34,35,36, 37
1974: č: 38,39,40, 41 , 1975 č: 42,43,44, / omylem značeno 45/ a 45/vánoční/
1976 č: 46,47,48, 49. 1977 č: 50,51, 52, 53 / bez čísla / 1978, 1978 č :
54, 55, / obě bez čísla/ 56 / Svojsíkovo/ 57 /novoroční /

V posledních ročnících je STOPA rozhodně časopisem činovníckým a vychovatelským a přináší články i zprávy z celého světa.

Z REDAKCIE: Několko našich skautov nás požiadalo, aby sme znovu uverejnili

THINKING DAY - 22nd February 1954
BOY SCOUTS ASSOCIATION OF THE UNION OF
SOUTH AFRICA.

Mary a ja setkali jsme se s Mr. Jones ten nas predstavil svemu oddilu namornich skautu v YMCA, Beach Way, Durban. Ihned zamestnal mne odevzdanim skautskych odznaků. Seznamil s "UNCLE CECIL" Mr. Dowham, který vede skautsky Store, Nasledující den byli jsme s oddilem a peti tisíci skauty a skautkami v Town Hall na oslavy narozenin Lady Olave a Lord Baden Powell of Gilwell. Stejne oslavy poradaji se na celem svete a oba skautske NARODY, divci a chlapecky obnovuji skautsky slib a slibuji vernost skautskym ideam.

Lawrence F. Jones, Scoutmaster
 3rd. Port Natal Sea Scouts.

PORT ELIZABETH nas překvapil čistotou, upravou a svetlosti; pripomel mi namesti v Novem Meste nad Metuji, kudy jsme prochazeli na nasich vyletech.

V Midlands Divisional Headquarters mile nas prijala a osvezila chladnou lemonadou, sekretarka pani "TOPSY". Informovala nas, ze v Jizni Africe jsou 4. sekce skautske: Native, Coloured, Indians, Whites, vsichni jsou AFRICANS.

CAPE TOWN. Nejvice nas překvapila uzasna čistota na velkém trhu pod bambusovou krytinou; trh na vsechny plodiny, vystava ovoce, zelenin, masa a ryb - Dve skautky v modrych uniformach dovedly nas

do hlavniho stanu, pani sekretarka nas laskave prijala, provedla mistnostmi a pozvala na sobotni cajovou hostinu. S litosti museli jsme odmítnout neb tyz den jsme odjizdeli. K Table Mountain nas dovezl domorodec, mily a hrdy na svou zem. Lanova draha byla v oprave. Krasne odpolední cestovani příjemne a lacine.

Nebyli jsme v Johannesburgu, ale Durban, Port Elizabeth, Cape Town jedinecne pristavy, jsou deahokamy Unie, kde v te dobe, zivot byl spokojeny pro vsechny obyvatele, nadbytek, takže Unie zasobovala potravinami okolni stavy - jen olej jim schazi a ten vsak mohou si koupit kdekoliv za jakoukoliv cenu, - maji nadbytek zlata a diamantu!

CAPE TOWN. Louis BOTHA, Statesman

Posledni vecer v Africe v Kapskem Meste - první hvězdy na obloze - nelze jinak, vzpomenout na pisen bratra Zahalky, 5 klub Old Scouts, Pratele Vavry, Praha :

" A vim, az jednou v dali budu se toulati, vzpominky zablesk maly ka-zdy den pozlati... a velky stesk se vlni nitrem mým ; do dalky touzim kde vlast je ma - nad Vltavou pohadka kamenna.

Zamrta

SKUTEČNOST a FANTASIE

Velen

Četl jsem v poslední době v pedagogických a učitelských časopisech zajímavé pozorování, že děti, a to jsou děti často až do 16 let, nerozeznávají dobře skutečnost od výmyslu, fantasie a pod. Jako skautští vychovatelé se setkáváme se stejným zjevem.

Když já jsem byl malý chlapec, v našich knížkách bylo málo obrázků a musili jsme si představovat věci, o kterých jsme četli a ze slov si sami sestavovat obraz toho, co v knize bylo popsáno.

Dnešní mládež to má jednoduší. Kde co je na promítací plotně filmů nebo na televizoru. Oni si nepotřebují nic 'překládat' ze slov do skutečnosti a, jak říkají vychovatelé, strácí prostě rozdíl mezi tím, co je skutečné, co se s k u t e č n ě s t a l o a co je jen obrazotvornost autorova.

Velice dobře se pamatuji, že naše maminka nám říkala prostě, že ta strašidla, bubáci, hejčalové a víly existují jenom v pohádkách a že to není skutečnost. A proto jsme se nabáli. Byli ovšem lidé, kteří se přes to báli. Pamatuji se, jak jsem tábořil na Holné, u velikého rybníka na jihu Čech, že k nám z večera přivezl vozka z vesnice nějaká prkna, či co a když se již setmělo, vracel se domů. Mladý člověk, tak 23, měl vojnu za sebou. Vymlouval se, že potřebuje někoho, kdo ho z lesa vyvede, protože se tu nevyzná. Jel jsem tedy s ním a chtěl jsem, aby jel podle rybníka přes louky zkratkou. Za Bona ne. Tam jsou prý bludičky a ty ho zavedou do močálů. Ukazoval mi je. Ovšem, že tam byly, dívali jsme se na ně každý večer. Ale pro nás to nebyly žádné bludičky, kdežto pro něho ano.

To byla výjimka. Dnes je tomu však jinak. Mládež nerozlišuje mezi tím, co vidí na televizi, nebo na filmech jako divadelní kus, nebo jako t. zv. dokumentární film. Ono to vypadá stejně. Čte v novinách a UFO / prostorových lodích/ o návštěvách bytostí z jiných planet a vidí je na filmech jednak jako divadlo, jednak jako dokumentární snímky. Kde je rozdíl. A tato neschopnost rozlišovat mezi skutečností a fantasií, je pryč.

Také způsob učení ve školách a konečně i doma přispívá k tomuto nedostatku a této slabosti. Naši učitelé nám říkali stále a stále: Musíte tomu rozumět a nejen si to pamatovat. A to bylo předně v matematice a v přírodních vědách jako chemie a fyzika. Dnes se na to nedbá. Ve škole se používají počítačidla na všechny matematické ukoly a dítě si prostě ukoly na tabulce 'vytuká'. Co se děje a co ta 'mšinka' dělá, to ho nezajímá. Počítají tak, jako máma doma vaří. Proč se míčná žlodek s máslem nežli se přidá mouka a mléko, to nemá ponětí. Že ten žlodek 'emulguje' tuky tak aby se mohly smísit s vodou, to jí nikdo neřekl. A přece to musil jednou někdo vymyslet. A tak se všechno učení zjednodušilo na: řekni mi jak to je a já si to budu pamatovat, nebo řekni mi jak se to dělá a já to budu také tak dělat. Něco nového vymyslet, to dovedou jenom ti 'vědători' a těch je čím dále tím méně protože se nenaučili vědecky myslet ve škole a prostě všechno 'nabířovali'.

Vzpomínám si na našeho profesora chemie, který nás učil myslet a dal nám řešit takové problémy jako: proč se okno v zimě potí zevnitř a zevnitř omrzá. Venku je přece chladněji? Najděte si odpověď. Nebo, proč jsou kroupy v létě a ne v zimě. Vždyt je to led?

Průměrný chlapec nebo děvča mávne rukou a řekne, nač se mám narahat? Já si to prostě pamatuji.

Je na nás, alychom u mládeže udrželi víru v přírodní zákony a hlavně v zákon příčiny a následku. Náhodna neexistuje. A pak se nebudou ani bát bubáka, nebo hejčala dovedou také vymyslet něco nového. A to dnes nejvíce potřebujeme.

DOMOVENKA.

Zatiaľ čo skauti-uprchlíci z roku 1948 len plánovali, skauti uprchlíci z roku 1968-Europská skupina-navrhli a vydali DOMOVENKU ČESKÝCH A SLOVENSKÝCH SKAUTOV V EXILU.

Velikost domovenky je tá samá ako vidíte na obrázku. Pod česko-slovenskou vlajkou, na zelenom podklade je skautká lilka českých skautov v zlatej barve a skautská

lilka slovenských skautov v farbách biela, modrá, červená. Písmená, Czech & Slovak Scouting Exile sú červenej farvy na bielom podklade. Domovenka sa nosí na ľavom rukáve na skutskej uniforme a na ľavej strane kabátu alebo "jacketu".

Cena domovenky, ktorá je opravdu vkusne vyšívaná, je len 5 dolárov a možno ju objednať v redakcii Stopy-3133 Shipway Ave. Long Beach Ca 90808. Pri objednávke priložte 15 c známku na poštovné.

OSLAVY NARODENIA LORDA BADENA POWELLA V LOS ANGELES.

Už po 6 rokov, skautské skupiny 7 narodností oslavovali narodeniny B.P. I napriek tomu, že nám počasie neprialo, pršalo takmer 10 dní, bolo nás tam viac ako 250 skautov, skautiek a rodičov. Samorejme, že nechýbali ani naši skauti, ktorí zaspievaním narodných a skautských piesní ale najmä krátkou hrou, mali dobrý uspech.

Ďalšou najlepšou skupinou bola skupina poľských skautov a skupina maďarských skautov, ktorí sú známi tým, že na miesto potlesku, používajú skautský pokrik. Tentokrát si nás konečne všimli i americkí skauti a snáď sa nám podarí nadviazať spoluprácu o ktorú sa už dlho snažíme. Budúca oslava bude usporiadaná u amerických skautov.

FK.

Správy z Evropy

Znak
Intercampu 1980

XVI. Intercamp - 1980

Letošní - již 16.- INTERCAMP se koná jako obvykle o svatodušních svátcích, které letos připadají na 25.-26.května.

Účastní se jej skautské organizace anglické, americké, belgické, holandské, kanadské a německé. Počítá se i s naší účastí.

Místo konání : rozsáhlé vřesoviště Wahner Heide, blízko Kolína n.R. v prostoru mezi dálnicí Kolín-Frankfurt a letištěm Kolín-Bonn.

Pořadatelem je Svaz belgických skautů a skautek (při belgických ozbrojených jednotkách v NSR.)

Účast : skauti a skautky mezi 12 a 17 lety.

Zásobování: každá jednotka si vaří sama z přivezených zásob.

Pozor! Oproti minulým Intercampům letos nebude k dispozici palivové dříví /jedině omezené množství na táboráky/. Vařit proto nutno na plynu. Je proto nutné, aby naše oddíly měly s sebou propanové vařiče.

Štáby, dříví nebude na místě k dostání - jen omez.pčet žerdí na vlajk.stožáry. Dovézt tyčkovinu pro skauty z posádek NATO nebude zřejmě problém/ armáda zapůjčí vozy/, my takové možnosti nemáme.

Odznak IC 80: je zahrnut v táb.poplatku DM 8,-za osobu.

Přihlášky oddílů : do 15.4.80. Formuláře přihlášek včas zašle oddílům resp.oblastem br.Maugli. Zápisné za oddíl činí DM 10,-
Téma /motto/ IC 80 : "Žít pospolu". Na tento námět se bude konat zahajovací hra.

Štáb a service-team: se skládá po jednom z těchto národů : angl., amer., holand., kanad., něm., čs./!/, dále ze dvou Belgičanů /Flám a Valon/. Každá národnost postaví do společného service-teamu po dvou roverech /věk asi 18 let/. Za nás je ve štábu též br.Igor.
23.5.

Program : příjezd pokud možno v pátek odpoł.neb večer - nejpozději v sobotu 24.5.ráno. Zahájení asi ve 12,00 hod.Pak v sobotu a v neděli program podle podtáborů nebo společný: v družinách po 7 členech. Skaut.disciplíny : 1/mapa a kompas 2/ fito-metr 3/překážkový běh 4/camp-handi 5/ochrana prostředí 6/kimovka 7/užování
Hry : výzkumné výpravy, společná utkání, transport. V pondělí dopol.sport. Táborové ohně v sobotu a v neděli - každá národnost má přinést své typické příspěvky. Společná bohoslužba pro všechny vyznání v sobotu večer. Rozchod a likvidace tábora v pondělí odpoł.
"Closing ceremony" ve 12,00 hod.

ALASKA
AMERICA'S LAST
FRONTIER....

LETNÍ TÁBOR

TRVÁNÍ TÁBORA

Tábor je plánován na 6 neděl. Přibližně 2 týdny pro cestu na Aljašku, 2 týdny na Aljašce, a 2 týdny na zpáteční cestu. Tábor musí nejpozději vyrazit na cestu dne 5. července, aby se do 17. srpna vrátil domů.

Od neděle 29. června účastníci z okolí Los Angeles už budou mít soustředění, kde se zkontroluje veškeré osobní vybavení. Během této doby budeme přivázet účastníky ze zahraničí a tábor se vydá na cestu okamžitě, jakmile dorazí poslední účastník.

Konec školy a jiné důvody mohou některým dětem stát v cestě, zejména těm zahraničním. V tom případě si mohou s námi předem dohodnout místo na naší pochodové ose, kam by mohli a kdy přiletět. My pak ve stanovenou dobu bychom si je vyvezli.

DOPRAVA

Salmon

Celou cestu vykonáme v autech, kromě úseků v Kanadě, kde použijeme ferry. Je to nejrychlejší a hlavně nejlepší způsob, jak tuto cestu uskutečnit. Auto nám umožňuje naprostou mobilitu, nezávislost a časovou neomezenost, při maximálním pohodlí.

Připravena máme tři auta, station wagons, s kapacitou sedadel 9-10 osob na jedno auto. Modely Kingwood, Kingwood Estate, Big Estate. Každé auto bude vybaveno tak, aby mohlo transportovat kanoe na střeše, a bude mít "hook" pro závěs. Dvě auta potáhnou závěsný trailer, kde budeme mít uloženu osobní a tábornickou výzbroj. Auto jsou vybavena CB radiem pro vzájemné spojení mezi auty během jízdy, a magnetofonem k přehrávání pásek pro zkrácení chvíle. Běžné radio je často mimo provoz pro špatný příjem či žádný, jsou-li stanice příliš vzdálené.

Všechna auta jsou vybavena topením a air condition. V každém autě bude dospělý, který bude mít dozor aby během jízdy šlo vše podle směnic. Předpokládáme, že budeme mít na každé auto alespoň tři řidiče s vůdcím listem. Mnozí, kteří s námi pojedou, jezdí s námi již řadu let, ti mladší se zapracují.

PŘÍHLÁŠKA

je přílohou tohoto oběžníku. Vyplněnou a podepsanou /jak účastníkem, tak rodiči/ zašlete spolu se zálohou na adresu vedoucího tábora. Přihlášky prosím pošlete co nejdříve, z USA nejpozději do 15. dubna, ze zahraničí do 15. května. Do 15. května držíme zahraničním účastníkům 9 míst /1 auto/, po tomto datu všechna místa obsadíme. Do konce května by každý měl vědět zda byl přijat k účasti na putovní tábor na Aljašku.

Adresa: Luboš Jednorozec.
16409 Mt. Keller C., Fountain Vly., CA., 92708.

RYBAŘENÍ

je dovoleno pro mládež do 16 let bez jakéhokoli zvláštního povolení. Starší děti, pokud to bude třeba, si zakoupí povolení v místě. Rybářské pruty s sebou jen takové, které se snadno transportují - sunlavací navigáky apod. Očka na prutech velmi trpí při dopravě! Hlavní lovnou rybou bude asi losos /salmon/. Rybářské náčiní opatřte plástěnými či plastickými obaly. Na plechové krabice nebuďte host místní! Počítejte s tím, že nektěre z ryb vaší 10kg a mnohem více!

